

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa M. Z.

przeciwko "B." Spółce z o.o. we W.

i z powództwa wzajemnego "B." Spółki z o. o. we W.

przeciwko M. Z.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 lutego 2005 r.,

na skutek kasacji powódki - pozwanej wzajemnej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w W.

z dnia 19 maja 2004 r., sygn. akt VI ACa .../03,

- 1. odrzuca kasację w zakresie kwoty 170.870,85 zł dochodzonej z tytułu czynszu, natomiast odnośnie do pozostałej części kasacji odmawia przyjęcia jej do rozpoznania.**
- 2. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 19 maja 2004 r. Sąd Apelacyjny w W. zmienił wyrok Sądu Okręgowego w W. zmieniając datę, od której zasądzono odsetki, a w pozostałej części oddalił apelację powódki głównej.

W kasacji powódka zarzuciła naruszenie prawa materialnego – art. 675 w zw. z art. 680 k.p.c., naruszenie przepisów postępowania – art. 231, 233 i 328 § 2 k.p.c. i wносиła o uchylenie wyroków Sądów obu instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jak wynika z pozwu oraz z uzasadnienia wyroków Sądów obu instancji dochodzona przez powódkę główną kwota 170 870,85 zł stanowi należność z tytułu czynszu za najem budynku biurowego. Zgodnie z art. 392¹ § 2 pkt 1 k.p.c. w wersji obowiązującej do dnia 6 lutego 2005 r. kasacja nie przysługuje m.in. w sprawach o czynsz najmu. Dlatego też kasację w tym zakresie należało odrzucić.

Odnosząc się do kasacji w pozostałym zakresie, Sąd Najwyższy uznał, że zgodnie z art. 393 k.p.c. w wersji obowiązującej do dnia 6 lutego 2005 r., jeżeli zaskarżone orzeczenie w sposób oczywisty nie narusza prawa ani nie zachodzi nieważność postępowania (§ 2), Sąd Najwyższy może odmówić przyjęcia kasacji do rozpoznania, gdy w sprawie nie występuje istotne zagadnienie prawne, nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, a ponadto gdy kasacja jest oczywiście bezzasadna (§ 1).

W sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 393 § 2 k.p.c., w związku z czym Sąd Najwyższy, po rozważeniu przesłanek określonych w § 1, uznał odmowę przyjęcia kasacji do rozpoznania za uzasadnioną.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono stosownie do art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 393¹⁹ k.p.c.